

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
14. juli 1994

Sag T-534/93

**Arlette Grynberg og Eileen Hall
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – personaleudvalg – valgprocedure – fordeling af pladser – foreløbig gruppering af valgte kandidater – udskiftning af valgte kandidater«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 595

Angående: Påstand om annullation af resultaterne af valgene til et lokalt personaleudvalg ved Kommissionen, for så vidt sagsøgerne, der oprindeligt var blevet valgt, blev udskiftet med andre kandidater.

Udfald: Frifindelse.

Resumé af dom

For et valg, hvorved der skulle udpeges 27 medlemmer til Personaleudvalget ved Kommissionen i Bruxelles, gjaldt en ordning, hvorefter kandidatforslag fra fagforeninger og faglige organisationer havde form af »lister, der hver indeholder

højst 27 ordinære medlemmer samt disses suppleanter«. De stemmeberettigede kunne stemme enten på en liste (»listestemme«), eller på højst 27 ordinære kandidater og disses suppleanter udvalgt fra en eller flere lister (»personlig stemme«).

Ordningens artikel 11 er sålydende:

»a) Fordelingen af pladserne mellem listestemmer og personlige stemmer sker i forhold til antallet af stemmesedler med henholdsvis

- listestemmer
- og personlige stemmer.

...

c) Fordelingen af de pladser, som besættes med kandidater valgt med personlige stemmer, sker i forhold til det samlede antal stemmer, de enkelte kandidater har opnået.

På hver liste tildeles de pladser, der besættes med kandidater valgt med personlige stemmer, til de kandidater, som ikke er valgt ved listestemmer, og som har opnået det største antal stemmer.«

Artikel 12, litra a), indeholder følgende bestemmelse: »Der foretages således en foreløbig gruppering af de kandidater, der er valgt på de enkelte lister. Hvis der blandt disse ikke er nogen repræsentant for en kategori eller tjenestegruppe eller for de øvrige ansatte, træder den kandidat, der har opnået det største antal personlige stemmer, i kategorien eller tjenestegruppen eller blandt de øvrige ansatte, som skal repræsenteres, i stedet for den sidste kandidat i den foreløbige gruppering af kandidater, der er valgt på den liste, han er opstillet på.«

I medfør af artikel 11, litra a), fastslog valgbestyrelsen, at 11 af de 27 pladser, der skulle besættes, skulle besættes med kandidater valgt på grundlag af listestemmer, og 16 valgt med personlige stemmer.

Ved den foreløbige gruppering af de valgte kandidater konstaterede valgbestyrelsen for det første, at liste nr. 3 (Union syndicale) havde opnået ret til fire af de elleve pladser, som skulle besættes på grundlag af listestemmer; disse pladser blev tildelt de fire første kandidatpar på listen i den rækkefølge, Union syndicale havde valgt.

Valgbestyrelsen konstaterede derefter, at liste nr. 3 var berettiget til fire af de seksten pladser, der skulle besættes med kandidater valgt med personlige stemmer. Da ét af de fire højest placerede kandidatpar allerede var valgt på grundlag af listestemmer, blev denne plads i medfør af artikel 11, litra c), andet afsnit, af valgbestyrelsen tildelt sagsøgerne (753 stemmer), der efter antallet af personlige stemmer havde opnået den følgende plads på listen.

I medfør af artikel 12, litra a), andet punktum, skulle valgbestyrelsen udskifte en kandidat, der havde opnået valg, for at sikre kategorien »lokalt ansatte« en ellers manglende repræsentation. Valgbestyrelsen udpegede en kandidat fra liste nr. 3, der repræsenterede denne kategori, og som sammen med sin suppleant havde opnået 556 personlige stemmer og slettede sagsøgerne fra samme liste.

Ved notat til valgbestyrelsen gjorde den højest placerede kandidat på liste nr. 3 gældende, at udskiftning af sagsøgerne byggede på en forkert fortolkning af artikel 12 under henvisning til, at det var det kandidatpar, der havde opnået det laveste antal stemmer blandt alle de valgte inden for én og samme liste, der skulle afstå deres pladser til et kandidatpar fra en personalekategori, der ikke var blevet repræsenteret.

Valgbestyrelsens formand bekræftede over for den pågældende generaldirektør den fortolkning, valgbestyrelsen havde anlagt, og som Kommissionens Juridiske Tjeneste havde tilsluttet sig, efter at generaldirektøren havde forelagt sagen. Ved notat af 7. januar 1993 bekræftede denne den fortolkning, der var lagt til grund.

Sagsøgeren, Arlette Grynberg, blev pensioneret den 1. januar 1993. Den 7. april indgav sagsøgerne i fællesskab en klage, der stiltiende blev afvist, om, at valgordningens artikel 12 samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning var blevet tilsidesat.

Formaliteten

Påvisning af en akt, der indeholder et klagepunkt

Retten henviste til, at Fællesskabets retsinstanser er kompetente i sager vedrørende valg til personaleudvalg, og at denne kompetence beror på de bestemmelser om tjenestemænds søgsmål, som er fastsat i tjenestemandsvedtægten, samt at denne prøvelsesret udøves i sager anlagt mod vedkommende institution vedrørende sådanne handlinger eller undladelser fra ansættelsesmyndighedens side, som dennes kontrolbeføjelser på området giver anledning til (præmis 20).

Henvisning til: Domstolens dom af 27. oktober 1987, forenede sager 146/85 og 431/85, Diezler m.fl. mod ØSU, Sml. s. 4283, præmis 5.

Retten fandt, at generaldirektørens notat af 7. januar 1993 måtte anses for en egentlig afgørelse, der ligger inden for den institutionen påhvilende forpligtelse til at sikre forskriftsmæssigheden af valg til de organer, der repræsenterer personalet. For så vidt som notatet udtrykkeligt angav kandidatparret, sagsøgernes navne og nærmere fastslog, at de skulle slettes af listen over de valgte, affødte det bindende retsvirkninger, som direkte og umiddelbart berører sagsøgernes interesser i den forstand, at deres retsstilling herved ændres væsentligt, og må derfor anses for en akt, der indeholder et klagepunkt (præmis 21 og 22).

Henvisning til: Rettens dom af 8. marts 1990, sag T-28/89, Maindix m.fl. mod ØSU, Sml. II, s. 59, præmis 32, og af 15. juni 1994, sag T-6/93, Pérez Jiménez mod Kommissionen, Sml.Pers. II, s. 497, præmis 34.

Arlette Grynberg's søgsmålsinteresse

Retten henviste for det første til, at i sager vedrørende valg har en tjenestemand allerede som følge af sin status som stemmeberettiget den fornødne retlige interesse, for at sagen kan fremmes til realitetsbehandling, og Retten fandt, at Arlette Grynberg måtte antages at have den fornødne søgsmålsinteresse, idet hun var stemmeberettiget ved de omtvistede valg, og idet hun støttede sit krav om kontrol med valgets resultat på denne status, samt at hendes søgsmålsinteresse ikke var fortabt, alene fordi hun, inden sagen blev anlagt, havde mistet sin status som stemmeberettiget vælger som følge af, at hun var blevet pensioneret. Inden for de i vedtægtens artikel 90 og 91 fastsatte frister har alle stemmeberettigede vælgere ved et valg en berettiget interesse i at konstatere resultatet af deres stemmeret på de vilkår, der er fastsat i de relevante bestemmelser (præmis 29 og 30).

Henvisning til: ovennævnte dom i sagen Diezler mod ØSU, præmis 9.

Realiteten*Anbringendet om tilsidesættelse af valgordningens artikel 12*

Retten fandt, at en fortolkning ud fra de relevante reglers ordlyd og opbygning måtte føre til, at udtrykket den sidstnævnte kandidat i den foreløbige gruppering af de kandidater, der er valgt på de enkelte lister, i artikel 12, litra a), antoges at betyde en kandidat valgt på grundlag af personlige stemmer (præmis 41).

Når stemmeafgivningen har fundet sted, skal pladserne først fordeles mellem listestemmer og personlige stemmer i forhold til det samlede antal stemmesedler (præmis 42).

For så vidt som den kandidat, der skal træde i stedet, ifølge valgordningen udpeges på grundlag af antallet af personlige stemmer, er det i overensstemmelse med ordningens opbygning, at det ligeledes alene er antallet af personlige stemmer, der er afgørende for, hvilken kandidat der slettes, uden hensyn til det antal personlige stemmer, de listevalgte kandidater har opnået (præmis 43).

Retten fandt, at en sådan fortolkning endvidere tog hensyn til fordelingen af pladser mellem henholdsvis listestemmer og personlige stemmer. Såfremt en udskiftning kunne påvirke samtlige navne på listen, ville den oprindelige fordeling af antallet af pladser i forhold til de to stemmeformer indebære risiko for efterfølgende at blive ændret, hvilket ville kunne anfægte valgordningens opbygning som sådan og vælgeres vilje (præmis 44).

I modsætning til det af sagsøgerne anførte fastslog Retten, at lighedsprincippet i henseende til stemmernes repræsentative værdi ikke var tilsidesat, i og med det samlede antal pladser, der blev tildelt kandidaterne på liste nr. 3, fortsat var det samme, uanset om det ene eller det andet kandidatpar indgik i den endelige gruppering af de valgte kandidater (præmis 46).

Anbringendet om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning ved opretholdelse af en anden fortolkning af de relevante bestemmelser

Retten henviste til, at retten til at kræve beskyttelse af den berettigede forventning gælder for enhver person, som befinder sig i en situation, af hvilken det fremgår, at EF-administrationen gennem præcise forsikringer har fremkaldt begrundede forhåbninger hos den pågældende. I denne sag var det imidlertid ikke godtgjort, at der var sket tilsidesættelse af berettigede forventninger (præmis 51 og 52).

Henvisning til: Rettens dom af 9. februar 1994, sag T-3/92, Latham mod Kommissionen, Sml.Pers. II, s. 83, præmis 58, og af 19. maj 1994, sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« mod Kommissionen, Sml. II, s. 361, præmis 67.

Under alle omstændigheder måtte dette anbringende sidestilles med et krav om beskyttelse af en fejlagtig fortolkning af valgordningen. Tilsagn, som ikke tog hensyn til specielle regler på et givent administrativt område, kunne ikke danne grundlag for en berettiget forventning hos dem, den var rettet til (præmis 52 og 53).

Henviſning til: Domstolens dom af 24. marts 1993, sag C-313/90, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1125, præmis 45; Rettens dom af 17. december 1992, sag T-20/91, Holtbecker mod Kommissionen, Sml. II, s. 2599, præmis 54; ovennævnte dom i sagen Latham mod Kommissionen, præmis 58.

Anbringendet om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25 under henvisning til, at generaldirektørens notat af 7. januar 1993 ikke var begrundet

Dette klagepunkt var ikke indeholdt i klagen, hvorfor Retten henviste til, at det ex officio påhviler Fællesskabets retsinstanser at efterprøve, om Kommissionen havde opfyldt sin forpligtelse til at begrunde den anfægtede afgørelse. Henset til, at denne undersøgelse kunne finde sted på et hvilket som helst stadium af retsforhandlingerne, kunne en sagsøger aldrig være afskåret fra at påberåbe sig dette anbringende alene med den begrundelse, at det ikke var anført i klagen (præmis 59).

For så vidt angik realiteten fastslog Retten, at sagsøgerne fuldt ud havde været i stand til at forsvare deres opfattelse, samt at Retten havde været i stand til at kontrollere lovligheden af den anfægtede afgørelse (præmis 60).

Konklusion:

Sagsøgte frifindes.